

Hensigt hos Forfatteren, Artiklens Indhold og Form paa visse Punkter angribelig og billigede ikke den Erklæring, i hvilken Regeringen i August Maaned i Fjor havde udtalt sin Tilslutning til Artiklens Hovedpunkter.

Udenrigsministeriet maa i høj Grad ønske, at tyske Blade og Tidsskrifter, særlig naar de have den Betydning, som det her nævnte Tidsskrift, komme til at bringe kyndige Fremstillinger af Danmarks politiske Stilling, der ofte overfor et tysk Publikum fremstilles ensidigt og uvenligt mod Danmark, særlig hvor Udgangspunktet er Forholdene i Nordslesvig. Som bekendt drives der i visse Kredse i Tyskland en mod Danmark rettet Agitation, der bygger paa urigtige Fremstillinger af den danske Regerings og det danske Folks Handlinger eller Hensigter overfor Tyskland. Det ligger i høj Grad i vor Interesse efter Evne at modarbejde disse Angreb. Derfor kunde Udenrigsministeriet kun finde det ønskeligt, at Generaldirektør Rubins Afhandling fremkom. Jeg kan i Anledning af den Diskussion, der her i Danmark har været ført om Artiklen, kun faa det Indtryk, at mange af dem, der have angrebet den, burde have læst den omhyggeligere igennem og i deres Kritik ikke burde have ladet sig paavirke af løsrevne, undertiden endog urigtige Citater, der have givet misvisende Indtryk af Forfatterens Tankegang og Formaålet med hans Afhandling. Det er dog for ensidigt og for smaat stadig at komme tilbage til et Par Sætninger i Artiklen, der, løsrevne af deres Sammenhæng, kunne synes angribelige, uden at fæste Opmærksomheden paa de Hovedpunkter, hvorpaa det kommer an, og paa de Forudsætninger, hvorunder Artiklen er skreven.

Naar Regeringen nogen Tid efter Artiklens Fremkomst fandt sig foranlediget til offentlig at tage Standpunkt til den, skyldtes det den Omstændighed, at der blev fremsat den Paastand, at Artiklens Hovedsynspunkter ikke kunde deles af den danske Regering. Medens de enkelte Udryk og Vendinger selvfølgelig, som enhver kunde sige sig selv, maatte staa for Forfatterens egen Regning, saa kunde det kun være skadeligt, hvis der kunde opstaa nogen som helst Tvivl om Regeringens Standpunkt. Derfor fandt Regeringen det rigtigt og nødvendigt straks at udtale sig.

Den ærede Folketingsmand for Odense Amts 2den Valgkreds udtalte, at han fandt Formen for den Erklæring, Regeringen afgav herom, for uheldig og uklar

med Hensyn til, hvilke Hovedpunkter Regeringen havde givet sin Tilslutning. Jeg kan ikke give ham Ret heri. Men har der paa dette Punkt hersket nogen Uklarhed, saa vil der forhaabentlig efter de Udtalelser om vor Udenrigspolitik og særlig om vort Forhold til vor sydlige Nabo, som jeg i Dag har fremsat her i Tinget, ikke længere være Tvivl til Stede. Jeg skal kun tilføje, at den danske Regering selvfølgelig ikke i nogen Form har villet udtale sig om Forholdet mellem en fremmed Magt og dennes egne Under-saatter.

Det ærede Medlem for Odense 2den Valgkreds udtalte dernæst sin Misbilligelse af, at jeg før Nytaar havde indstillet Generaldirektør Rubin til en Dekoration og i Motiveringen derfor ogsaa havde nævnt de efter min Mening uberettigede Angreb, Generaldirektøren havde været Genstand for i Anledning af hans Artikel i „Preussische Jahrbücher“.

Ved vanskelige Spørgsmaal, særlig af juridisk Natur, har jeg som Minister forsøgt at forskaffe mig den bedst mulige sagkyndige Bistand. Efter Professor Matzens Død er særlig Professor P. J. Jørgensens store Sagkundskab paa fremmed Lovgivnings og international Rets Omraade med aldrig svigtende Forekommenhed kommet Udenrigsministeriet til Gavn. Men foruden Professor Jørgensen har Udenrigsministeriet ogsaa stærkt benyttet en anden Embedsmand, nemlig Generaldirektør Rubin. Navnlig under Handelstraktatforhandlingerne i Berlin havde han et meget brydsomt Arbejde, som ganske vist ikke — uden at det dog kan tilskrives Generaldirektøren — førte til noget Resultat, men som det allerede den Gang havde været naturligt at belønne paa den Maade, som nu en Gang det ene Ministerium anvender overfor et andet Ministeriums Embedsmænd. Naar Udenrigsministeriet overhovedet gik til nu at indstille en Embedsmand udenfor Ministeriet til en Dekoration, vilde det være uretfærdigt at forbigaa Generaldirektøren.

At Generaldirektør Rubin havde skrevet Afhandlingen i „Preussische Jahrbücher“, vilde for mig ikke have haft Indflydelse paa Spørgsmaalet om hans Dekoration, saafremt Kritikken havde været af saglig Natur; men Generaldirektøren blev for sit Oplysningsarbejde overfor den tyske Almenhed angreben paa sin Ære og hans Fædrelandskærlighed dragen i Tvivl, i mine Øjne noget af det mest krænkende, der kan siges om en Mand. Jeg havde Fø-